

گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

سنجش و اولویت بندی ظرفیت های گردشگری روستایی

مطالعه موردی: روستاهای شهرستان مشکین شهر

بیوک صفرزاده^۱ دانش آموخته دکترای تخصصی جغرافیا و برنامه ریزی روستایی واحد علوم و تحقیقات تهران)

چکیده

امروزه صنعت گردشگری روستایی به عنوان یک راهبرد می تواند با برنامه ریزی اصولی و شناسایی مزیت ها و محدودیت های گردشگری روستایی، نقش موثری در توسعه و تنوع بخشی به اقتصاد منطقه ای بر عهده داشته باشد. هدف از پژوهش حاضر، سنجش و اولویت بندی ظرفیت های گردشگری روستاهای شهرستان مشکین شهر با استفاده از مدل Topsis می باشد. جامعه آماری پژوهش ۲۸۷ روستای شهرستان مشکین شهر را شامل می شود. رویکرد حاکم بر این پژوهش «توصیفی، تحلیلی» بوده و روش گردآوری اطلاعات و داده ها بصورت اسنادی و میدانی می باشد. از این جهت شاخص های مورد مطالعه ابتدا با استفاده از روش نرم بی مقیاس شده، سپس با استفاده از تکنیک آنتروپی شانون وزن دهی می شوند و در نهایت با بهره گیری از مدل Topsis به رتبه بندی ظرفیت های گردشگری روستاهای شهرستان مشکین شهر پرداخته شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که از بعد ظرفیت های گردشگری روستایی، آب های گرم رتبه اول، مناظر طبیعی رتبه دوم، آثار تاریخی رتبه سوم و اماکن مذهبی رتبه آخر را به خود اختصاص داده است.

کلید واژه ها: گردشگری روستایی، ظرفیت های گردشگری، مدل Topsis، روستاهای شهرستان مشکین شهر.